

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA**SALA SOCIAL**NIG [REDACTED]
EMA**Recurs de Suplicació: 1256/2019**

Barcelona, 11 de juny de 2019

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 3007/2019

En el recurs de suplicació interposat per [REDACTED] la sentència del Jutjat Social 3 Girona (UPSD social 3) de data 20 de novembre de 2018, dictada en el procediment núm. 882/2017 en el qual s'ha recorregut contra la part INSS (Girona), ha actuat com a ponent [REDACTED]

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 13 d'octubre de 2017, va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa grau, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 20 de novembre de 2018, que contenia la decisió següent:

"Desestimo la demanda interpuesta por [REDACTED] y absuelvo al INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL (INSS) de todas las pretensiones en su contra en este procedimiento. "

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

"**PRIMERO.-** D. [REDACTED], con DN [REDACTED] figura afiliado en el Régimen general de la Seguridad Social.

SEGUNDO.- Por resolución del INSS de 1/08/2017 se declaró que las lesiones, derivadas de enfermedad común, que afectan al actor constituyen incapacidad permanente total para su profesión habitual de comercial de seguridad y telecomunicaciones, todo ello sobre la base del informe del ICAM de 11 de julio de 2017 en el que se le diagnostica "síndrome post poliomielitis", Secuelas de poliomielitis, efectos tardíos de la poliomielitis aguda, apreciándose en la exploración (...) incremento de fatiga disminución tolerancia al esfuerzo físico. Se ha objetivado (2012) incremento de pérdida de fuerza EIE en relación con tratamiento antilipemiant. Lleva férula antiequino. Desde 2013 precisa de muleta para la deambulación. Marcado empeoramiento global des de 2014. Desde 2016 caídas de repetición OD empeoramiento síndrome post poliomielitis (incontroversado). (infome Icam al folio 24 y 24)

Contra dicha resolución del INSS se formuló reclamación previa, confirmándose la por Resolución de fecha 27/09/2017 (incontroversado folio 31).

TERCERO.- El actor presenta. Síndrome de postpoliomelitis que le comporta fatiga claudicación para la deambulación e imposibilidad para subir y bajar escaleras y para la utilización de medios de transporte público, fatiga para la conducción de coche.

(informe del Instituto Gudmann folios 20 a 21)

CUARTO.- La actividad profesional habitual del actor es de comercial de seguridad y telecomunicaciones, (incontroversado).

Se fija una base reguladora mensual de la prestación pretendida de 2.519,89.-euros, con fecha de efectos el 1 de agosto de 2017 y fecha de revisión el 10 de julio de 2019 (incontroversado).

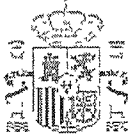
QUINTO.- Por Resolución del Departament de Benestar Social i familia de la Generalitat de Catalunya se declaró al actor afecto de un grado de discapacidad del 65%, superando el baremo de movilidad (discapacidad 61%, 4% factores sociales), y 7 puntos de baremo de movilidad, con efectos de 31/03/2014 (resolución a los folios 55 y 56)."

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora, va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària, no va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Com a primer motiu de recurs de suplicació el recurrent sol·licita la revisió de fets provats emparant-se en l'article 193.b) de la Llei Reguladora de la Jurisdicció social i pretén la modificació del fet declarat provat segon de la sentència d'instància en el qual consten detalls de l'informe proposta de l'ICAM i concretament proposa que es digui que aquest informe indica que l'interessat precisa dos croses per a deambular i demana també que consti que la proposat és de incapacitat permanent sense concreció del grau de incapacitat.

El motiu no pot prosperar quan a la proposat de incapacitat permanent ja que és intrascendent als efectes de la decissió atès que el que s'impugna és la resolució de l'INSS i no la proposta de l'ICAM.

En canvi, correspon atendre la petició de que consti que, el requeriment per a deambulació és de dues crosses i no d'una com diu el fet provat segon. En efecte, consta a foli 24 l'informe de l'ICAM en el qual a l'exploració es diu "deambula assistit de 2 crosses", la qual cosa coincideix amb la generalitat dels informes incorporats a les actuacions i en especial amb l'informe de l'Institut Guttmann (foli 50) i amb el de l'Hospital Santa Caterina (foli 53).

Queda doncs definitivament corregit l'error d'apreciació en l'informe de l'ICAM i redactat el fet provat segon de la següent manera:

"SEGUNDO.- Por resolución del INSS de 1/08/2017 se declaró que las lesiones, derivadas de enfermedad común, que afectan al actor constituyen incapacidad permanente total para su profesión habitual de comercial de seguridad y telecomunicaciones, todo ello sobre la base del informe del ICAM de 11 de julio de 2017 en el que se le diagnostica " síndrome post poliomiélitis", Secuelas de poliomiélitis, efectos tardíos de la poliomiélitis aguda, apreciándose en la exploración (...)incremento de fatiga disminución tolerancia al esfuerzo físico. Se ha objetivado (2012) incremento de pérdida de fuerza EIE en relación con tratamiento antilipemiant. Lleva férula antiequino. Desde 2013 precisa de dos muletas para la deambulación. Marcado empeoramiento global des de 2014. Desde 2016 caídas de repetición OD empeoramiento síndrome post poliomiélitis.

Contra dicha resolución del INSS se formuló reclamación previa, confirmándose la por Resolución de fecha 27/09/2017."

SEGON.- El recurrent demana també la revisió del fet provat segon a fi que es faci constar també la deambulació amb dues crosses, la qual cosa la Sala ha d'acceptar en coherència en el que s'ha dit en el fonament de dret anterior i vista la coincidència de tots els informes mèdics, la qual cosa cal extendre a la necessitat d'ús de fèrula antiequino, però no a la afirmació de la incidència en la vida laboral que té caràcter valoratiu i no correspon a la relació fàctica.

Queda doncs el fet provat tercer redactat de la forma següent:

"TERCERO.- El actor presenta. Síndrome de postpoliomielitis que le comporta fatiga claudicación para la deambulación, requiriendo uso de dos muletas y férula antiequino, caídas de repetición e imposibilidad para subir y bajar escaleras y para la utilización de medios de transporte público, fatiga para la conducción de coche."

TERCER.- Com a segon motiu de suplicació i a l'empara de l'apartat c) de l'article 193 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció social, es denuncia infracció de l'article 194.5 del Text refós de la Llei General de la seguretat social en la redacció donada per la disposició transitòria 26.1 del Reial Decret legislatiu 8/2015 i en definitiva es demana que amb revocació de la sentència d'instància es declari que les dolences del demandant tenen caràcter incapacitant permanent per a qualsevol feina.

El motiu principal ha de prosperar atès que ha quedat definitivament acreditat que el recurrent pateix una afecció que li provoca claudicació a la marxa i l'obliga a demabular amb dues crosses, lesió que no és compatible amb un rendiment laboral normal en la majoria de feines i per tant cal revocar en aquest sentit la sentència impugnada.

La Sala social del TSJ de Catalunya ha tingut ocasió d'analitzar el cas de claudicació a la deambulació en múltiples sentències, entre d'altres la de 25.10.2010 (Recurs núm 6613/2009) en la qual s'afirmava que tenia caràcter incapacitant absolut la claudicació a 120 metres o la de 13.5.2010 (Recurs 3136/2009) en un cas de "[...] claudicación a la marcha a distancias cortas, incluso al límite de los cien metros [...]" que "[...] no permiten al trabajador el desplazamiento mínimo necesario para acudir a un centro de trabajo o el desplazamiento necesario para viajar con seguridad y frecuencia en transporte público [...]". També en sentència de 14.4.2010 (Recurs 2647/2009) en un treballador que patia diabetes Mellitus tipus II i altres dolences i una claudicació intermitent a 200 metres provocada per macroangiopatia afirmavem que corresponia la incapacitat permanent absoluta "[...] no restándole a la parte actora una capacidad laboral valorable [...]".

Per altra part, hem aplicat el criteri de declarar la incapacitat absoluta quan hi ha greus problemes de desplaçament que obliguen a utilitzar croses, per exemple en sentència de 14.5.2013 (recurs: 4754/2012), però no en el cas de gonatrosi que obliga a l'ús d'una sola creua, per exemple en sentència de 15.1.2013 (Recurs: 2441/2012).

Atesos els raonaments anteriors,

DECISIÓ

Estimar en part el recurs de suplicació interposat per la representació de [REDACTED] i revocar la sentència de 20/11/2018 del Jutjat social número 3 de Girona dictada a les actuacions 882/2017 i, estimant la demanda presentada declarar el demandant en situació de incapacitat permanent absoluta per a qualsevol activitat laboral amb efectes econòmics de 01/08/2017 i de revisió de 10/07/2019 i condemnar l'Institut nacional de la Seguretat social a pagar al demandant la corresponent pensió del 100 per cent de la base reguladora de 2.519,89 euros mensuals. No correspon pronunciament sobre costes

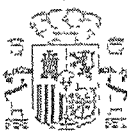
Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article

229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com a dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, n° 0937 0000 66, afegint a continuació sis dígitos. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígitos.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0937 0000 80, afegint a continuació sis dígitos. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígitos.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígitos que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

